

LATOR LÁSZLÓ

## NYÁRVÉG

A délies fény édes ikra-  
kocsonya. Semmi rossz előjel.

Izmát a test még nem lazítja,  
még győzi kedvvel és erővel.  
Ezek a gyönyörrel tetézett  
órák, ezek a hosszú lángok,  
sötét bozót rejtette fészkek,  
lágy gyantát izzadó suhángok!

Tülérett gyümölcs sűrű nedve  
tapad meleg parázna bőrre.

Sokáig tart a fény apálya,  
míg bugyborogva, sisteregve  
visszahúzódik éjszakára  
az áttetsző üregekbe.

Az élőlények elcsigázva  
bújnak a földalatti hővel  
bélelt anyaméhforma házba.

De egykettőre átalizzik  
az ingatag, világos éjjel.  
Ledobja vérezte héját,  
s a nagy medence peremén át  
a reggel alászáll a vízig.

Fehérre ír fehérrel.

Átgázol majd a veritékes  
alvó is a felszínes álom  
páraival pangó homályon,  
megtér még eleven hitéhez.



**EGYÜTT**

EGYÜTT 2018 / 4

XVI. évfolyam

# EGYÜTT

2018 | 4

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG  
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK  
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra



LATOR LÁSZLÓ, MARCSÁK GERGELY,  
SHREK TÍMEA versei,  
BARTHA GUSZTÁV, CSEH SÁNDOR, LENGYEL JÁNOS,  
LŐRINC P. GABRIELLA, SHREK TÍMEA prózája,  
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ esszéje,  
MARCSÁK GERGELY, OLÁH ANDRÁS recenziói,  
DUPKA GYÖRGY, ZUBÁNICS LÁSZLÓ tanulmányai

